

EL LECTOR ESCRIU

Lamentacions a
Palafrugell

Sr. Director,
A Palafrugell, així com en altres municipis de les nostres comarques, ens és arribada l'hora de les lamentacions, puix que l'import de les contribucions s'ha incrementat i multiplicat brutalment.

Allò que deia Josep Pla que... l'important és pagar la contribució s'ha convertit sobtadament en una afirmació sense sentit car ara molts ciutadans palafrugellencs deixaran de facto d'ésser propietaris per a esdevenir simples arrendataris vitalicis del Municipi i de l'Estat, i si no, que ho demanin a aquell que per a mantenir una propietat, la majoria de les vegades insuficientment productiva, haurà de pagar entre contribució urbana i declaració del patrimoni més diners que si tingués llogat un pis de luxe al centre de la vila o davant del mar.

Aquests dies hi ha cues de ciutadans que protesten davant els serveis d'informació d'Hisenda a Palafrugell, en relació a l'import de les valoracions que se'ls ha aplicat, que de fet no són reals sinó actuals, i es troben amb la sorpresa que sembla que no hi ha sortida a la seva reclamació, car les valoracions foren ja aprovades el mes d'octubre de l'any passat (1984) i exposades al públic (?), els interessats tenien 15 dies per a reclamar. Així l'embut és perfecte.

Doncs, mireu que bé. Les valoracions aprovades ja l'any 84 i l'increment de les contribucions decretades l'any 85, i tan llavors com ara 15 dies per a protestar, amb l'agreujament que si no va-

reu protestar l'any 84 la reclamació d'ara no serveix per a res; en un mot, desfasament total i desinformació absoluta pel ciutadà a fi i a efecte d'imposar unes valoracions lleonines i totalment absurdes. Calia, però, incrementar al màxim el 20% de recaptació.

Cal solament repassar els butlletins d'informació Municipal (Can Bech) del juliol-agost 84 (núm. 34), setembre-octubre 84 (núm. 35) i novembre 84-gener 85 (núm. 36) i en cap d'ells no s'hi troba la més petita informació referent a l'exposició pública de les valoracions ni se'n dona cap detall. Això sí, notícies de l'agermanament amb Mirepoix, les que volgueu!

Cal així, doncs, ara preguntar-se on era l'oposició en el decurs de la imposició de les valoracions? Foren aprovades per unanimitat o algú per atzar defensà els interessos del ciutadà que per la seva desgràcia posseeix una qualsevol propietat? És que algú va protestar davant la voracitat recaptatòria del Municipi?

Una gran part de ciutadans de Palafrugell, fortament afectats ara en la seva butxaca per uns lligams propietat-Municipi-Estat que recorden molt directament les remeses (pagesia-terra-feudalisme) es veuran ara amb la impossibilitat que els seus recursos siguin aprovats i quedaran en la indefensió.

És, però, el moment de prendre nota i recordar el paper jugat per cada u dels seus representants en el Municipi i a l'Estat i així quan aquests —dintre de poc temps— els demanin el seu vot, aleshores obrar en conseqüència. *Enric Carreras i Vigorós* (Palafrugell)

El passeig del General Peralta

335

El passeig del General Peralta es troba situat al barri vell i serveix per enllaçar el tram més elevat de la pujada de Sant Domènec —prop de les instal·lacions del Govern Militar— amb el carrer de la Ferradura, si bé en el darrer tram connecta amb el camí vora muralla conegut com a carrer dels Caputxins.

L'any 1920, amb motiu de procedir-se al bateig oficial d'aquesta via urbana se li donà la consideració de passeig pel fet que en aquells moments hi havia el Portal de Sant Domènec —més tard enderrocat— que constituïa un pas vers el sector situat fora muralla i que era emprat per molts gironins com un trajecte de passeig, fent camí cap a l'indret conegut com a «La Ferradura».

En aquests anys el passeig del General Peralta arrencava de l'esmentat Portal, s'estenia seguint el camí vora muralla i abraçava bona part de l'actual carrer dels Caputxins. Prova del que diem és el fet que el juliol del 1931 els veïns del sector demanen que al llarg de la nit es deixi oberta la porta que comunica el passeig amb el carrer del Portal Nou. Són uns anys en què la creixença d'aquest sector és força important fins el punt que el 1932 es demana la conversió del passeig en barri i l'arranjament del camí que es trobava molt malmenat. Poc abans els mateixos veïns

El passeig del General Peralta comença a frec de muralla, i s'estén cap al sector de Caputxins. Foto Rafael Castro

s'havien adreçat novament a la Municipalitat per tractar d'aconseguir la instal·lació de l'enllumenat públic.

Segons el Dr. Jaume Marquès, el tram de vial sense asfaltar que mena vers les Pedreres era molt concorregut com a passeig d'hivern de molts clergues, sobretot de la Catedral, que anaven al sector de la Ferradura a esplaïar-se un cop acabat el servei del cor.

Urbanísticament, el passeig del general Peralta comença actualment a frec de muralla, on s'ha refet l'escala d'accés al pas elevat que ressegueix tota la muralla fins el jardí de la infància, i tot seguit continua paral·lel a les primeres cases i finalment fa un revolt, des d'on parteix cap al carrer de la Ferradura. És un camí de terra, a la dreta del qual hi ha una filera de cases de planta i pis que es troben a un nivell de terra més baix. La generalitat de cases del passeig són construccions unifamiliars, datables de les dues tongades de febre constructiva que ha tingut aquest sector, al llarg dels anys trenta i cinquanta d'aquest segle.

Aquest indret fou molt castigat durant els bombardeigs que va patir la ciutat en els setges dels anys 1808 i 1809, bé que encara conserva un bell tram emmurallat que s'estén cap al sector de Caputxins.

UN BATEIG
SINGULAR

És curiós de constatar, tal com apunta Josep Grahit, que aquest passeig fos batejat amb el nom del General Peralta sense cap mena d'acord municipal, i en canvi que la inauguració del rètol es fes amb una desacostumada cerimònia. El dia 15 de maig del 1920 es presentà al General Peralta l'Alcalde Albert de Quintana acompanyat d'una comissió municipal per tal de comunicar-li què s'havia decidit donar el seu nom al passeig fora muralla i que tot seguit anaven a procedir a la inauguració. Així s'anà en següent juntament amb el General fins al Portal de Sant Domènec on s'hi havia col·locat un rètol de pedra amb la inscripció «Paseo del General Peralta. 1920». L'Alcalde pronuncià un parlament al·ludint al fet que el general havia inspirat i dirigit les

obres de la pujada que menava al Portal, i que havia donat aire de passeig a aquella via fent-hi plantar diversos arbres i col·locar una sèrie de bancs. L'acte fou clos pel general Peralta, qui agrai l'honor que se'l feia.

Amb l'execució d'aquest acte d'inauguració tan poc usual els regidors de l'Ajuntament degueren creure que s'hi donava tota mena d'oficialitat, ja que, com hem dit, no es prendrà cap mena d'acord per part del ple com es feia sempre que es tractava d'incorporar un nou nom al nomenclàtor de la ciutat. Tot i així, l'any 1937, els anarquistes gironins demanaren a l'Ajuntament que es treïés el nom del general Peralta i que en el seu lloc s'hi posés el del conegut dirigent obrer i militant de la C.N.T. Cipriano Mera, sense aconseguir-ho.

ENGINYER I
GOVERNADOR MILITAR

Rafael Peralta Maroto (1854-1934) va residir a la nostra ciutat en tres etapes diferents. Primer al llarg dels anys 1890 i 1891 amb el càrrec de Cap segon de la Brigada Topogràfica encarregada d'ampliar el plànol de la ciutat i els seus rodals, la segona vegada en el període 1896-1902 com a Tinent Coronel i Enginyer Comandant de la plaça, quan va projectar i construir obres diverses a Girona, Figueres, Hostalric, Roses, Sant Julià de Ramis i les Illes Medes, i la tercera vegada des del setembre del 1918 fins el juliol del 1920, com a general de la setena divisió i Governador Militar de Girona.

És en aquesta tercera i darrera etapa a Girona quan Rafael Peralta durà a terme l'agençament del sector que ben aviat portaria el seu nom. Per altra banda, malgrat l'allunyament físic de la nostra ciutat, l'esmentat general continuà posant especial interès en els temes d'àmbit militar que afectaven Girona. Prova d'això és el fet que el ple de l'Ajuntament de data 1 de maig de l'any 1924 prenia l'acord de donar un vot de gràcies a Rafael Peralta per les seves actives gestions en les negociacions de cessió dels baluards a la ciutat.

Ramon Alberch i Fugueras

Francesc Mas i Ros

L'Ajuntament i el poble de Caldes
et recordarem sempre

Caldes de Malavella, 24 d'agost de 1985

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Francesc Mas i Ros

Vidu de Teresa Jou i Pla

que morí a Caldes de Malavella el dia 23 d'agost del 1985
a l'edat de 84 anys havent rebut SS.SS i la B.A.

A.C.S.

El seu fill, Jaume; fills polítics, Jaume i Consol, néts, M. Àngels, Joan, Santi, Francesc, Jaume, Anna, Francesc i M. Eugènia; germà, Andreu; germana política, Carme i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dissabte dia 24 a les cinc de la tarda a l'església parroquial de Sant Esteve. Domicili mortuori Rambla Reclons, 13.
Caldes de Malavella, 24 d'agost del 1985